

ство. Безъ да искатъ, хората се калятъ едни други, но това не е единственото имъ качество. Има думи, които калятъ, но има думи, които чистятъ. Ако човѣкъ говори съ любовъ, думитѣ му всѣкога чистятъ.

„Любовта дълготърпи“. (—4 ст.).—Търпението е основа на живота. Нѣма ли търпение, човѣкъ не може да свърши никаква работа. Да бжде човѣкъ търпеливъ, това значи, да понася всичко спокойно. Дъждъ ли вали, вѣтъръ ли вѣе, прахъ ли се дига, той гледа на всичко тихо и спокойно. Засѣга ли се отъ външнитѣ условия на живота и на природата, той е вътре въ тѣхъ. Засѣга ли се отъ страданията, отъ смъртта, човѣкъ е вътре въ тѣхъ. За да не го засѣгатъ, той трѣбва да излѣзе вънъ отъ тѣхъ. Богъ е поставилъ човѣка въ живота, а не въ смъртта. Той е поставилъ човѣка въ радоститѣ, а не въ страданията. Смъртта е външно нѣщо, а не вътрешно. Който не може да търпи, той е въ нетърпението. За да търпи, той трѣбва да излѣзе отъ нетърпението и да влѣзе въ търпението — едно отъ великитѣ качества на Бога.

„Любовта е благосклонна“. (—4ст.).— За да бжде благосклоненъ, човѣкъ не трѣбва да прави разлика между богатъ и сиромахъ, между ученъ и невежа. И богатиятъ, и сиромахътъ сж излѣзли отъ Бога. И учениятъ, и невежиятъ сж излѣзли отъ Бога. Разликата между тия хора се заключава въ това, че богатиятъ и учениятъ сж влѣзли въ търпението, а сиромахътъ